

۲۰۱۷/۱۲/۰۵

م. اسحاق نگارگر

اخلاق و فرهنگ سیاسی

دهن خویش به دشنام میالا "صائب"

کاین زر قلب به هرکس که دهی باز دهد

اخلاق و فرهنگ سیاسی چرا از میان ما کوچیده است؟

در کشورهای مختلف جهان تمایلات رنگارنگ سیاسی وجود دارد و طبیعی است که این تمایل ها با همدیگر در تضاد؛ تقابل و اختلاف می افتند. همه سیاستمداران بدون استثناء ادعا دارند که برای مردم خود خدمت می کنند و مردم را به آبی و نانی می رسانند. من با نیت های باطنی شان کاری ندارم زیرا بسیار دیده ام که برخی از اینان انجیل عیسی را به بهای جو خر فروخته اند و به همین دلیل شاعر برای شان گفته است:

به دین ای فرومایه دنیا مخر

جو خر به انجیل عیسی مخر

اختلاف در میان صاحبان ادیان و دست اندر کاران سیاست امری بسیار طبیعی است. در دنیای عقل و منطق و خردمندی مردم از قوانین دینی یا وضعی پیروی می کنند ولی دو کار را هرگز نمی کنند:

الف) بر مخالف خود تهمت نمی بندند و از آنچه می گویند احساس مسئولیت می کنند و به استناد اسناد مکتوب یا ثبت شده سخن می گویند.

ب) از دشنام و تمسخر بر ساخت قیافه اشخاص خود داری می کنند و این گونه حملات و اهانت های شخصی را قابل بازپرسی و تعقیب قانونی می دانند.

همین امروز گفته های جناب مولانا هبت الله رهبر یک شاخه طالبان را برضد گلبدین حکمتیار رهبر حزب اسلامی شنیدم و با کمال حیرت؛ تعجب و تأثر شنیدم. البته حیرت؛ تعجب و تأثر نه بدین دلیل که با جناب حکمتیار و حزبش

به اهتمام ولی احمد نوری

اشتراک عقیدت و دلسوزی داشته باشم بلکه بدین دلیل که این دو هر دو رهبرسیاسی استند که یک عده پیرو از اینان تقلید می کنند که خدا کند از جناب مولانا هبت الله که عالم دین هم است پیروانش آن القاب قبیح و آن دشنام های خواهر و مادر نسبت به حکمتیار را تقلید نکنند. اگر من آنهمه دشنام ها و اهانت های شخصی را که در این چند سال از وکیل های شورا، سیاستمداران مدعی رهبری که اتفاقاً خود را نُخبگان نیز لقب داده اند پهلوی هم قطار کنم به اصطلاح مثنوی هفتاد من کاغذ می شود ولی اندکی را به عنوان نمونه ذکر می کنم.

جناب اشرف غنی رئیس جمهور را به خاطر ساختمان بدنی اش قاق روده؛ چوغک و صدها چیز دیگر خوانده اند که همه اهانت های شخصی و قابل تعقیب قانونی بوده است.

جناب رئیس اجرائیه را مثل اینکه زن بودن بزرگترین اهانت بوده باشد زنجو؛ فیشنی و چیزهای دیگر خوانده اند. من در افغانستان هیچ سیاستمدار را نمی توانم نام بگیرم که به نوکری برای این یا آن کشور خارجی متهم نشده باشد. اگر این سر برآوردگان و نُخبگان مخالفان خود را بدین نرخ تلک و ترازو می کنند پس از مردم عادی چه گله!! فرض کنیم که همه زهبران مجاهدین و در میان شان گلبدین حکمتیار قابل محاکمه باشند که از نظر من بدون شک و شبهه استند اتهامات اینان در آخرین تحلیل اتهامات شخصی است ولی مادر گلبدین حکمتیار و زن و دختر این یا آن سیاستمدار دیگر چه گناهی کرده اند که باید بدین شیوه به ایشان دشنام داده شود.

این مدعیان سرسپرده اسلام کاش از اخلاق رسول کریم (ص) پیروی می کردند! آیا در کدام کتاب خوانده اند که رسول مقبول برای ابولهب و ابوجهل دشنام خواهر و مادر داده باشد.

گرمسلمانی همین است که «حافظ» دارد

وای اگر از پی امروز بُود فردایی

اعتبروا یا اولی الابصار ۳ دسمبر ۲۰۱۷ برمنگهم نگارگر